

gaver ikke vare saa omfattende, som Udviklingen har medført og yderligere kan antages at ville medføre, dels at Monopolhandelen i Grønland, saaledes som den er dreven i over et Aarhundrede og endnu drives, nærmest maa betragtes som en Art Tuskhandel eller Vareomsætning efter bestemte, af Styrelsen i Danmark fastsatte Principper, der ikke kunne sammenlignes med de Principper, der nu gælde for almindelig Handel.

Saa vel de Priser, der betales Grønlænderne for deres Produkter, som de Priser, de skulle betale for de europæiske Varer, der herfra opsendes til Salg, ere efter Direktoratets Indstilling som Regel blevne fastsatte efter tidligere fastslaaede Grundprincipper, hvor der til Dels er taget Hensyn til de med Varernes Forsendelse forbundne Udgifter, men særlig til den Nytteværdi, vedkommende Vare har for den indfødte Befolkning. Der er ikke ved disse Takstansættelser overvejende lagt almindelige merkantile Synspunkter til Grund. Omendskønt Udgifterne til Koloniernes Besejling saaledes i den senere Tid ganske naturligt ere stegne ret betydeligt, er Princippet for Ansættelsen af Udhandlingspriserne for de europæiske Varer dog i Hovedsagen det samme som før; hvilket udelukkende skyldes Hensynet til den indfødte Befolkning, hvis Hovedprodukt, Sælspæk, under Form af Tran nu her udbringes til meget lavere Priser end tidligere. Og det er paa Grund af de særlige Forhold i Grønland ej heller hidtil blevet anset for nødvendigt, at de dér ansatte Funktionærer (Kolonibestyrere, Assistenten og Volontærer samt Underbetjente, de saakaldte Udstedsbestyrere) ere merkantilt uddannede Personer, hvilket er foranlediget ved de faste Priser saavel for Produkterne som for Udhandlingsvarerne; derimod har man ved Ansættelsen af Funktionærerne oftere taget Hensyn til en mere alsidig, navnlig praktisk, Uddannelse hos den vedkommende, da de Forretninger, der paa hvile ham i hans Stilling i Grønland, særlig stille Krav i saa Henseende.

Ved Valget af den Embedsmand, der som Direktør for Handelen skulle varetage de mangeartede Spørgsmaal vedrørende Kolonierne i Forbindelse med Handelsforretningerne her, har man da ogsaa under de hidtidige Forhold i Almindelighed ment at burde tage mere Hensyn til, at vedkommende sad inde med Kendskab til de særegne grønlandske Forhold og var administrativt uddannet, end til at han var i Besiddelse af speciel merkantil Uddannelse.

Hvor meget berettiget man end vil finde i saadanne Betragtninger, vil det dog vistnok nu blive almindelig erkendt, at saavel Hensynet til den grønlandske Befolknings Trivsel som til Statens Interesser kræver, at der tilvejebringes særlig merkantil uddannet Medhjælp i Ledelsen, idet man ikke kan forvente at finde forenet hos en enkelt Mand den fornødne alsidige Uddannelse saavel med Hensyn til Administrationen, særlig den grønlandske Administration, som i merkantil Henseende. Men det vil da formentlig være heldigst at henlægge den egentlige Handelsvirksomhed under en særlig Ledelse, idet dog Rammerne for dennes Virksomhed nødvendig maa begænses saaledes, at Administrationen, der fortrinsvis har at varetage den grønlandske Befolknings Interesser, vedblivende faar Indseende med, at de merkantile Hensyn ikke ved Taksternes Fastsættelse, Udsteders Anlæg, Opkøbs Omfang eller lignende leder til uheldige Forhold.

Saa længe Staten vedbliver at drive Monopolhandelen paa Grønland, hvilket utvivlsomt endnu i en lang Fremtid vil blive nødvendigt af Hensyn til Befolkningens Udvikling, maa Staten gennem Administrationen have et nærmere bestemt Indseende med hele Virksomheden, og et Samarbejde mellem den administrerende Direktør og Chefen for den kgl. grønlandske Handel efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse bliver derfor ikke alene ønskeligt, men ogsaa uundgaelig nødvendigt, saafremt man skal sikre sig imod, at Befolkningens Interesser til noget Tidspunkt blive satte til Side for Handelens særlige Interesser.

Endnu skal kun med Hensyn til denne Del af Forslaget bemærkes, at den grønlandske Befolkning sikkert ikke kan siges at føle sig interesseret i den ene eller den anden Løsning af dette Spørgsmaal. Naar der her foreslaas, at man efterhaanden skal ind paa denne Deling, er det udelukkende, fordi Regeringen maa anse det for en hensigtsmæssig og gavnlig Foranstaltning, der kan antages at ville medføre økonomiske Fordele saavel for den grønlandske Befolkning som direkte for Staten.

Løvrigt henvises til Bemærkningerne til Lovforslagets enkelte Paragraffer.

ad §§ 1—4.

Medens Kolonierne paa Vestkysten af Grønland efter det foreliggende Lovforslag som hidtil ere inddelte i 2 Landsdele — Syd- og Nordgrønland. — samt